

derne skulde foregaae, og Ministeriet foranledigede derfor, at et saadant Syn afholdtes i Sommeren 1863 af Professor Høyen, Bygningsinspecteur, Statsraad C. Hansen og Architect, Professor Herholdt.

Af deres under 15de Juni 1863 afgivne Beretning om dette Syn fremgik det, at de havde fundet Kirkens Tilstand saadan, at der kunde være Fare for dens mere eller mindre fuldstændige Sammenstyrning; derhos afgave de den Erklæring, at enhver stykkevis Istandsættelse efter deres Dørbekræftning vilde medføre Udgifter uden et tilsvarende Resultat, hvorefter de ikke kunde Andet end tilraade, at Kirken ombyggedes. Ifølge disse Udtalelser af Synet troede Inspectionen ikke at kunne bære Ansvaret for den brostfældige Kirkes fortsatte Benyttelse og erhvervede derfor Ministeriets Approbation paa, at den maatte lukkes, og at et andet Locale i Byen leiedes til Brug ved Gudstjenesten. Samtidig dermed bleve de fornødne Skridt indledede til Tilveiebringelse af Tegning og Overslag til Opførelse af en ny Kirke istedetfor den hidtilværende, som imidlertid blev nedbrudt.

I Begyndelsen af 1866 modtog Ministeriet fra Kirkeinspektionen de af Professor Herholdt udarbejdede Tegninger til en ny Kirke, beregnet paa at rumme 700 Personer, med tilhørende Overslag, hvorved Udgifterne til dens Opførelse være anslaaede til imellem 44 og 46,000 Rd.; ved frivillige Bidrag fra Menigheden forventedes der at kunne tilveiebringes henved 10,000 Rd.; medens Kirken selv eiede 2,000 Rd.; det manglende Beløb vilde saaledes udgjøre henved 34,000 Rd. Heraf androg Inspectionen paa, at Byens Havnekassee, i Betragtning af at Kjøbstadens Indbyggere for en stor Deel bestaae af Søfarende, og at Kirken besøges af Søfarende fra mange andre Steder, af hvilke Flere ofte ligge hele Vinteren over i Havnen, maatte overtage Forrentning og Afbetaling af Halvdelen, 17,000 Rd., medens Inspectionen udtalte det Haab, at den anden Halvdeel kunde tilveiebringes ved Tilskud eller ved et rentefrit Laan fra andre Kirker og fra Statskassen.

Ligesom Ministeriet imidlertid fandt det tvivlsomt, om det vilde lykkes at erholde den attraaede Hjælp af Statskassen, saaledes saae det sig ikke istand til at give Kirkeinspektionen nogen Udsigt til Bidrag fra de mere formuende Kirker, eftersom de Ydelse, der kunne paalignes disse, for en lang Arrække forlods maage anvendes til Forrentning og Afbetaling af de i Overensstemmelse med Lov af 19de Januar 1863 og de aarlige Finantslove til Restaurationen af Viborg Domkirke og af Maribo og Skallumborg Kirker fra Sorø-Akademi ydede Forbid. Derimod indledede Ministeriet efter Inspectionens Andragende Forhandling med Indvigningsministeriet, om den ansøgte Understøttelse ikke maatte kunne ydes fra Havnekassten, enten saaledes, at denne overtog Forrentning og Afdrågning af det nævnte Beløb af 17,000 Rd., eller forstrakte Kirken med et rentefrit Laan paa 17,000 Rd., at tilbagebetale, naar Leiligheden maatte tillade det. Efter forudgaaet Forhandling med Havnecommissionen meddeelte Indvigningsministeriet imidlertid, at det, da Opførelsen af den nævnte Kirkebygning ikke vilde kunne henføres under de Formaal, hvortil Havnekasstens Midler ere bestemte, at anvendes, og da det af Hensyn til de betydelige forestaaende Arbejder i Korsør-Havn ikke kunde tilstedes, at disse Havnekasstens Midler ved et saft Ublaar paa ubestemt Tid, ikke seer sig istand til at imødefomme det yttrede Dnske.

Efterat Meddelelse herom var gjort Kirkeinspektionen, indgav denne et nyt Andragende til Ministeriet, hvori den, næst at bemærke, at Byen var ude af Stand til ved egne Midler at udrede den Sum, der vil udtræves til de omhandlede Arbejder, fremhævede, at det, saavidt, skønnedes, var udenfor al Tvivl, at det væsentlig er den af Staten paa den gamle Kirke anbragte optiske Telegraph, som ved sit Tryk har bevirket en saadan Forrykning af Kirkens Tag og Mure, at den er kommen i den saldfærdige Tilstand, som har gjort det nødvendigt at nedbryde den. Støttet